

проте основні пункти в них будуть однакові – ті що вказані в закріплених законодавчих актах.

Список використаних джерел:

1. закон України Про телекомунікації: офіц. веб-сайт. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1280-15#Text>
2. Укртелеком офіц. веб-сайт. URL: <https://ukrtelecom.ua/reference/zakhist-personalnikh-danikh/>

Ключові слова: політика інформаційної безпеки, інформаційна безпека, інформаційна безпека в інтернеті.

Ключевые слова: политика информационной безопасности, информационная безопасность в интернете.

Keywords: information security policy, information security, information security on the Internet.

Науковий керівник: д. фіз.-мат. н., професор Василенко М. Д.

Малюта Владислав Васильович

Національний університет «Одеська юридична академія»,
студент 3-го курсу факультету кібербезпеки
та інформаційних технологій

СМАРТ-КОНТРАКТ ЯК ГАРАНТІЯ БЕЗПЕКИ ДОГОВІРНИХ ПРАВОВІДНОСИН

Актуальність обраної теми дослідження слід розглядати в нерозривній сукупності ознак, що дозволяють визначити тему як актуальну. Такими ознаками є: відповідність сучасному стану наукового дослідження, відповідність тенденціям розвитку наукової думки, практична обґрунтованість теми.

Дану тему прямо або опосередковано розглядали в своїх роботах такі науковці як Савельєв А. І., Баранов О. А., Лещенко Д., Коваленко С. та інші. На даний момент реалізація технології смарт-контрактів є можливою як технічно, так і юридично, проте безпосереднього правового оформлення смарт-контракти ще не отримали, що дає можливість ствер-

джувати, в контексті суцільної діджиталізації та цифрової трансформації, про відповідність сучасним тенденціям розвитку. Практична значущість цієї теми полягає у можливості за допомогою розглянутої технології автоматизувати велику частину бізнес-процесів, створити незалежну децентралізовану систему забезпечення договорів, підвищити довіру контрагентів та знизити витрати на посередництво під час укладання, забезпечення і виконання угод.

З огляду на вищезазначені підстави, слід вважати тему дослідження актуальною, а подолання проблем смарт-контрактів – запорукою гармонійної цифровізації держави та суспільства, а також забезпечення конституційних прав людини на розпорядження власним майном та вільну підприємницьку діяльність [1].

Смарт-контракт або ж розумний договір – це договір, який існує в формі програмного коду, що імплементовано на платформі Blockchain, який забезпечує автономність і самовиконання умов такого договору у разі настання заздалегідь визначених в ньому обставин [2].

Розумні контракти дозволяють здійснювати надійні операції без сторонніх осіб. Ці операції відстежуються та незворотні. Смарт-контракти містять всю інформацію про умови контракту і виконують усі передбачені дії автоматично.

Законодавчого закріплення, як зазначалось вище, смарт-контракт ще не отримав, проте це не означає вихід його з правового поля. Договір може бути укладений у будь-якій формі, якщо вимоги щодо форми договору не встановлені законом. Це означає, що договір у вигляді програмного коду прирівнюється за юридичною значущістю до звичайного договору [3].

За винятком тих правочинів, які потребують нотаріального посвідчення, договір укладений у формі смарт-контракту може використовуватись у переважній більшості правочинів, зокрема: купівлі-продажу, позики, доручення, міни, позички, доручення, тощо.

Для створення смарт-контракту необхідно виконати ряд умов, а саме необхідно створювати його на децентралізованій платформі з технологією Blockchain, вказати умови договору, надати програмі доступ до блокування та розблокування активів та завірити договір цифровими ключами сторін [4].

Смарт-контракт має ряд переваг над звичайною письмовою формою договору:

1. Технологія Blockchain дозволяє виключити можливість фальсифікації будь якої інформації, що є предметом договору або відомостями про виконання умов договору. Така технологія є одночасно механізмом забезпечення збереження інформації, її достовірності та захисту від випадкового знищення.

2. Автоматизація частини або всього договору дозволяє вкладати його між контрагентами, навіть за умови їх низької довіри один до одного, що виключає людський фактор із правовідносин.

3. Можливість інтеграції смарт-законів у алгоритм перевірки блоків інформації, що дозволяє уникнути витрат на юридичні послуги при перевірці законності правочину.

4. Рахунок умовного зберігання (ескроу) здійснює ті самі функції, що і смарт-контракт, однак відсутність посередника в особі банку при переказі коштів дозволяє уникнути витрат на банківські послуги.

5. Технологія Blockchain дозволяє здійснювати розрахункові операції, передбачені умовами договору швидко та на будь-якій відстані.

Найбільш реалістичне тлумачення розумних контрактів позиціонує їх у межах вищої законодавчої системи. Як і у випадку з паперовими контрактами, можуть бути встановлені додаткові вимоги, а статті бути анульованими або перетлумаченими на основі намірів сторін та вищого законодавства. Державний закон завжди визнаватиметься вищим за код. Таким чином, хоча більшість обговорень смарт-контрактів визнають, що вони забезпечать підвищення ефективності в деяких областях, вони не замінять традиційне договірне право або контрактних юристів [5].

В контексті розвитку сучасного законодавства в напрямку діджиталізації, формальне визначення та закріплення смарт-контракту є об'єктивно обумовленою необхідністю. Для більшого залучення розумних договорів в цивільний обіг та уникнення технічних та правових проблем реалізації таких договорів на практиці слід розробити Закон України «Про розумні договори», узгодити його з чинним законодавством та Конституцією України. В законі слід визначити поняття смарт-контракту, сферу його застосування, необхідні умови його чинності, вимоги до оформлення та змісту, порядок вирішення спорів та притягнення до відповідальності за порушення законодавства у сфері розумних договорів. Відповідно до створеного закону необхідно внести зміни до Податкового Кодексу, Закону України «Про захист прав споживачів», Закону України «Про електронну комерцію», інших законів та підзаконних актів. Впровадження вищезазначених змін до національного законодавства сприятиме становленню і розвитку правового інституту смарт-контракту, підвищенню швидкості та зручності договірних відносин, розвитку підприємництва та насиченню державної економіки.

Список використаних джерел:

1. Конституція України: Конституція України; Верховна Рада України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80> (дата звернення: 03.11.2020)
2. Савельев А. И. Договорное право 2.0: «умные» контракты как начало конца классического договорного права // Вестник гражданского права. – 2016. – № 3. – С. 32–60. URL: <https://elibrary.ru/item.asp?id=26468044> (дата звернення: 03.11.2020).
3. Цивільний кодекс України: Кодекс України; Закон, Кодекс від 16.01.2003 № 435-IV // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/435-15> (дата звернення: 04.11.2020).

4. Andrew Tar. Smart Contracts, explained. October 31, 2017. URL: <https://cointelegraph.com/explained/smart-contracts-explained> (дата звернення: 04.11.2020).

5. Philip Boucher, Susana Nascimento, Mihalis Kritikos. How blockchain technology could change our live (In-depth Analysis). February, 2017. URL: [https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_IDA\(2017\)581948](https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document.html?reference=EPRS_IDA(2017)581948) (дата звернення: 04.11.2020).

Ключові слова: смарт-контракт, блокчейн, правочин, автоматизація договорів.

Ключевые слова: смарт-контракт, блокчейн, сделка, автоматизация договоров.

Keywords: smart contract, blockchain, transactions, automation of contracts.

Науковий керівник: ас. Байталюк Д. Р.